

ע"פ 17114/05/14 - מדינת ישראל נגד אבי בן יצחק שלמה

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 17114-05-14 מדינת ישראל נ'
שלמה
בפני כב' השופט
המבקשת:
נגד
המשיב:
מדינת ישראל
אבי בן יצחק שלמה

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט קמא שניתן ביום 1.5.14 בת"פ 10-4278-01, ככל שהדבר נוגע לשל"צ בהיקף 180 שעות שהוטלו על המשיב וזאת עד להכרעה בערעור שהגישה המבקשת לבית משפט זה.

1. כנגד המשיב הוגש לבית המשפט קמא (כב' השופטת נעמן), כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת קטין ופציעות בנסיבות מחמירות. לאחר ניהול הוכחות בתיק, הורשע המשיב בעבירות המיוחסות לו.

ביום 1.5.14 נגזר דינו של המשיב. בגזר הדין בוטלה הרשעתו של המשיב והוא הועמד בצו מבחן לתקופה של 18 חודשים. עוד נגזרו עליו של"צ בהיקף של 180 שעות וכן פיצוי למתלוננים. **בכון למועד החלטה זו, טרם החל המשיב בביצוע השל"צ.**

2. ביום 12.5.14 הוגשה הודעת ערעור מטעם המבקשת בה התבקשה ערכאת הערעור להתערב בעונש שהטיל בית המשפט קמא, להרשיע את המשיב ולהטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל. עם הגשת כתב הערעור הגישה המבקשת את הבקשה שלפניי.

3. לטענת המבקשת, סיכויי הערעור להתקבל גבוהים ואין בעיכוב הביצוע לפגוע בזכויותיו של המשיב, כאשר מנגד, אי קבלת הבקשה עלול להביא לסיכול הערעור.

4. התנגד ב"כ המשיב לבקשה. לשיטתו סיכויי הערעור קלושים ביותר ויש בעיכוב ביצוע השל"צ לגרום לעינוי דין למשיב. הוסיף כי המשיב נערך לביצוע השל"צ ואף קיים את גזר הדין, ככל שהדבר נוגע לפיצוי שנגזר עליו.

דין והכרעה:

4. לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע השיקולים שעל בית המשפט לשקול, מקום בו מוגשת מטעם המדינה בקשה לעיכוב ביצוע הם שיקולים מגוונים ובהם: מהות העבירה ונסיבותיה, סיכויי הערעור, עינוי הדין אשר עשוי להיגרם לנאשם עקב דחיית ריצוי העונש ומאידך, האינטרס הציבורי במיצוי זכות הערעור של המדינה בלא לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט אשר ידון בערעור עקב העובדה שבינתיים רוצה העונש (ראה: בש"פ 1691/92 מדינת ישראל נ' ריבו, פ"ד מו(3) 332).

ברור כמובן כי מקום שעיכוב הביצוע נדרש לעיכוב ביצוע של של"צ, איזון השיקולים מביא למסקנה, בהעדר נסיבות מיוחדות, כי יש מקום להיענות לבקשה.

בענייננו, סבור אני כי באיזון השיקולים, נוטה הכף בבירור לעיכוב הביצוע. מבלי לראות בכך בשלב זה כחיווי דעה אודות הערעור שהוגש, נראה כי סיכויי הערעור אינם קלושים כטענת המשיב, ועל פני הדברים מדובר בערעור הראוי לבירור. המשיב כאמור לא החל בביצוע השל"צ ולא השכיל להראות, על אף טענותיו הכלליות בעניין, כל פגיעה ממשית אשר עלולה להיגרם לו נוכח העיכוב. בנסיבות אלו, כדי לא לכבול או להשפיע על שיקול דעתו של בית המשפט שידון בערעור, ראוי לעכב את ביצוע העונש.

אוסף כי הערעור בענייניו של המשיב נקבע לדיון ליום 17.6.14, דהיינו בעוד כחודש ימים, כאשר אף בעובדה זו יש לחזק את המסקנה כי ראוי לעכב את תחילת ביצוע השל"צ ולא לקבוע עובדות מוגמרות לפני ערכאת הערעור.

לסיום מצאתי להוסיף כי מניסיוני, בתיקים בהם מגישים נאשמים ערעורים על עונשי מאסר קצרים ובוודאי מקום בו נגזר עונש מעין זה שלפנינו, בדרך כלל לא נוהגת פרקליטות מחוז צפון להתנגד לעיכוב ביצוע העונש עד למתן ההכרעה בערעור. דומני כי ראוי שהסניגורים, אשר מצפים להגינות מצד הפרקליטות בעת התייחסות לבקשותיהם, ינהגו אף הם בהגינות הראויה.

5. לאור כל האמור אני נעתר לבקשה ומורה על עיכוב השל"צ אשר הוטל על המשיב בת"פ 4278-01-10 עד למתן פסק דין בערעור.

6. המזכירות תמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ד, 18/05/2014 בהעדר הצדדים.

זיאד הווארי, שופט בכיר

הוקלד על ידי ערין בראנסה